

Trollmenn på HotHat

KONSERT

Iver Kolve Trio

Anmeldt av
Ole Foss

Med: Iver Kolve (vibrafon og marimba), Sébastien Dubé (bass) og Stein Inge Brækhus (trommer)
Sted / Tid: Hot Hat, lørdag kveld
Publikum: Vel 20

Vibrafon er jazzmusikkens Rolls Royce, og den håndfull publikum som hadde fått snusen i at noe stort var på gang fikk også en sjåfør og to kartlesere i mesterklassen. Iver Kolve Trio.

OLE FOSS

kultur@r-b.no

HOLDE: Nei, det var verken rått eller hasardiøst det som ble prestert i løypa, det var snarere en hulevare dreise i modulerte toner, rytmikk og sensitivitet som gikk rett hjem hos de få heldige i jazzbyen denne kvelden.

– Dette var et knallbra lokale å spille i, uttrykte en storførnøyd Stein Inge Brækhus, trommisen som leder Iver Kolve titulerte «Trollmannen fra Os». Iver Kolve er selv Vossing, og med seg i teamet hadde vestlendingene bassisten Sébastien Dubé, en svensk-kanadier som like mye sang på bassen som spilte.

Unike musikere. Trass i triospill definitivt i verdensklasse – vi har sammenligningsgrunnlag – klarer ikke disse trollmenn å lokke flere enn 20 tilhørere, dessverre. Lørdag

Trollmenn: Stein Inge Brækhus (trommer), Sébastien Dubé (bass) og Iver Kolve med eksplosive takter på Hot Hat.

gens publikum i «terningkast seks-klassen», noe nevnte Brækhus også mer enn antydte.

Stilmessig danset Iver Kolve Trio sømløst og lettbeint framamø, samba og lett latino til reinspikka jazzrock, hele vegen med et instrumentalt trakk som aldri gjorde det kjedelig å ha ører på stilk. Lyden var

svært god, og selv om det i utgangspunktet er snakk om akustiske instrumenter var elektronikken sterkt inne i lydbildet. Hva presisjonen angår kan man for mestervibrafonisten Kolves del lure på om nanoteknologien har gjort sitt inntog i jazzen. Fire klubber tilsynelatende i vill dans over stavene, og harmonier så vel som soloer så melodios treffsikre at det innimellom virket programmert. Men samtidig så pass varmt og organisk at det dampet av det. De musikalske grunnidene i komposisjonene har god bunn i mellommenneskelige til-

dragelser som fødsel, dåp, kollektivt hybelliv og feriejobbing for NSB. Og så ender det magisk nok opp i slike perledryss.

Det var gode smårom for virtuose solopartier fra de tre, og spesielt den syngende bassist glitret med melodios strykebass og tonelek farlig høyt opp i etasjene uten å trå feil en eneste gang eller sette sitt spektakulære skjegg fast i postkassa.

Hvor var folk? Skal man skåle for Aidsensfield, Gullruten og Lottotrekninger som snyder romsdalinger for premiejazz i Norges beste jazzkjeller minst et par ganger i måneden?

Må man installere dype sofaer og «reclinere» i konsertlokalet og tilby gratis snacks? Neppé, men trolig sitter mange feilaktig hjemme og mener at jazzen gikk i dass med Django Reinhardt. Dette er herved dementert!

Iver Kolve Trio leverte